

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 15 juni 2012 (21.6)
(OR. en)**

11205/12

LIMITE

**PESC 716
RELEX 531
CONUN 84
COARM 136
FIN 425**

NOT

från: Rådets generalsekretariat

till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 17464/09 PESC 1746 RELEX 1211 CONUN 145 COARM 78 FIN 576

Ärende: Riktlinjer för genomförande och utvärdering av restriktiva åtgärder
(sanktioner) inom ramen för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik

För delegationerna bifogas uppdaterade riktlinjer för genomförande och utvärdering av restriktiva åtgärder (sanktioner) inom ramen för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik, som diskuterades vid mötet i arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser (sanktioner) den 8 februari, den 28 februari, den 24 april, den 29 maj och den 13 juni 2012. Arbetsgruppen nådde en överenskommelse om texten den 15 juni 2012 genom förenklat skriftligt förfarande.

**RIKTLINJER FÖR GENOMFÖRANDE OCH UTVÄRDERING AV
RESTRIKTIVA ÅTGÄRDER (SANKTIONER) INOM RAMEN FÖR
EU:s GEMENSAMMA UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**

I.	Inledning	4
II.	Principer	5
A.	<u>Mål</u>	5
B.	<u>Rättsliga frågor</u>	6
C.	<u>Riktade åtgärder</u>	8
D.	<u>Förteckningar över utpekade personer och enheter</u>	9
E.	<u>Undantag</u>	12
F.	<u>Informationsutbyte och rapporteringskrav</u>	13
G.	<u>Avslutande eller översyn av restriktiva åtgärder</u>	14
H.	<u>Genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner</u>	16
I.	<u>Befogenhet</u>	19
J.	<u>Jurisdiktion</u>	20
K.	<u>Efterlevnad</u>	20
L.	<u>Kontaktskapande verksamhet och information</u>	21

III. Standardiserade formuleringar för rättsliga instrument	22
A. <u>Definitioner</u>	22
B. <u>Vapenembargon</u>	24
C. <u>Andra särskilda import- eller exportrestriktioner på utrustning som används för internt förtryck</u>	28
D. <u>Inreserestriktioner (viserings- eller reseförbud)</u>	30
E. <u>Finansiella restriktioner</u>	33
F. <u>Ansvarsfriskrivning</u>	38
G. <u>Friskrivningsklausul</u>	39
H. <u>Jurisdiktion</u>	40
I. <u>Överträdelser</u>	40
J. <u>Tidsfrist/översyn</u>	41
IV. Övervakning och utvärdering av restriktiva åtgärder	42
BILAGA I: Rekommendationer till arbetsmetoder för EU:s autonoma sanktioner	44
BILAGA II: Förteckning över utrustning som kan användas för internt förtryck	55

I. Inledning

1. Europeiska unionens omfattande erfarenhet av att utforma, genomföra, verkställa och övervaka restriktiva åtgärder (sanktioner) inom ramen för Gusp¹ har visat att det är önskvärt att standardisera genomförandet och att förbättra metoderna för genomförande. I dessa riktlinjer² behandlas några allmänna frågor och där föreslås standardiserade formuleringar och gemensamma definitioner som kan användas i rättsliga instrument för genomförande av restriktiva åtgärder. Den politiska process som leder till beslutet att införa eller upphäva sådana restriktiva åtgärder tas dock inte upp³.

De viktigaste stegen på vägen mot ett antagande av autonoma restriktiva åtgärder från Europeiska unionens sida samt den roll som olika aktörer i denna process har beskrivs i rekommendationerna till arbetsmetoder för EU:s autonoma sanktioner i bilaga I till detta dokument⁴.

EU har dessutom utformat bästa metoder för effektivt genomförande av finansiella restriktiva åtgärder⁵ med rekommendationer till ett effektivt genomförande av restriktiva åtgärder i enlighet med tillämplig lagstiftning.

¹ Se förteckningen över restriktiva åtgärder i kraft, på Europeiska utrikestjänstens webbplats: http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

² Den första versionen av riktlinjerna antogs av rådet den 8 december 2003 (dok. 15579/03); uppdaterade versioner godkändes den 1 december 2005 (dok. 15114/05) och den 22 december 2009 (dok. 17464/09).

³ När det gäller policyfrågor, erinras det om att rådet den 14 juli 2004 antog grundläggande principer för användningen av restriktiva åtgärder (sanktioner) (dok. 10198/1/04).

⁴ Dok. 18920/12.

⁵ Dok. 8666/1/2008 REV 1.

II. Principer

A. Mål

2. Inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken får rådet besluta att införa restriktiva åtgärder mot tredjeländer, enheter eller enskilda personer. Dessa åtgärder ska vara i överensstämmelse med målen för Gusp, enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).
3. Vissa restriktiva åtgärder införs av rådet vid genomförandet av resolutioner som har antagits av FN:s säkerhetsråd enligt kapitel VII i FN-stadgan. Vid åtgärder för genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner måste EU:s rättsliga instrument strikt hålla sig till dessa resolutioner. Det förutsätts dock att EU får besluta att tillämpa åtgärder som är mer restriktiva. När det inte är möjligt att anta restriktiva åtgärder inom ramen för FN, bör Europeiska unionen söka bredare stöd för sina autonoma åtgärder hos det internationella samfundet.
4. I enlighet med målen för rådets beslut på Guspområdet inför EU restriktiva åtgärder för att det land, den landsdel, den regering, de enheter eller de enskilda personer som åtgärden är riktad mot ska ändra sin politik eller verksamhet. EU ska därför anpassa de restriktiva åtgärderna, om det sker en utveckling med avseende på målen i rådets Guspbeslut. Om det är möjligt och förenligt med Europeiska unionens övergripande strategi gentemot det berörda tredjelandet, får det rättsliga instrument genom vilket restriktiva åtgärder införs omfatta incitament som uppmuntrar till den önskvärda ändringen av politiken eller verksamheten. Det är viktigt att säkerställa att överträdelser inte belönas genom sådana incitament. EU och dess medlemsstater bör aktivt och systematiskt lämna information om EU:s sanktioner, bland annat till det land som sanktionerna är riktade mot och till landets befolkning.

5. Målet med varje åtgärd bör anges tydligt och överensstämma med unionens övergripande strategi inom det berörda området. I de inledande punkterna i det rättsliga instrument från rådet genom vilket åtgärden införs bör det erinras om både den övergripande strategin och det specifika målet. De restriktiva åtgärderna ska inte ha ekonomisk grund. EU bör sträva efter att säkerställa att målen överensstämmer med bredare politik och åtgärder på EU/FN-nivå och på regional nivå.
6. De rättsliga instrumenten ska ses över regelbundet, så att de antagna restriktiva åtgärdernas effektivitet kan utvärderas med hänsyn till de angivna målen. Översynen ska genomföras av rådets relevanta arbetsgrupper och kommittéer, om lämpligt på grundval av rapporter från EU:s beskickningschefer.

B. Rättsliga frågor

7. I enlighet med ovanstående inför rådet restriktiva åtgärder inom ramen för Gusp. Rådet antar först ett beslut på Guspområdet enligt artikel 29 i EU-fördraget. De åtgärder som avses i detta rådsbeslut ska genomföras antingen på EU-nivå eller på nationell nivå. Åtgärder som vapenembargon eller restriktioner mot inresa ska genomföras direkt av medlemsstaterna, som är rättsligt bundna att handla i enlighet med rådets Guspbeslut. Andra åtgärder, vilka innebär att helt eller delvis avbryta eller minska de ekonomiska förbindelserna med ett tredjeland, bland annat åtgärder för frysning av tillgångar och ekonomiska resurser, införs genom en förordning, som med kvalificerad majoritet antas av rådet på gemensamt förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen i enlighet med artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Europaparlamentet måste underrättas. Sådana förordningar är bindande och direkt tillämpliga i hela EU och föremål för rättslig översyn av Europeiska unionens domstol och Europeiska unionens tribunal i Luxemburg. Rådets Guspbeslut om restriktiva åtgärder mot fysiska och juridiska personer är också föremål för rättslig översyn.

8. När restriktiva åtgärder införs, bör åtgärdernas rättsliga kontext anges. Utöver tillämpliga bestämmelser i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får detta innefatta hänvisningar till en eventuell tillämplig resolution från FN:s säkerhetsråd eller andra tillämpliga bestämmelser i internationell rätt. För klarhetens och öppenhetens skull bör man sträva efter att göra dessa hänvisningar så fullständiga som möjligt.
9. Införandet och genomförandet av restriktiva åtgärder ska alltid vara i överensstämmelse med internationell rätt. De mänskliga rättigheterna och de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten att försvara sig och rätten till ett effektivt rättsmedel, måste respekteras. Åtgärderna ska alltid stå i proportion till målet.
10. I enlighet med ovanstående bör de restriktiva åtgärderna i synnerhet utformas med tanke på EU:s åliggande enligt artikel 6.3 i EU-fördraget att respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner och såsom allmänna principer i unionsrätten.
11. De restriktiva åtgärderna bör även beakta unionens och dess medlemsstaters internationella åligganden, i synnerhet WTO-avtalen. Allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) och Allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats) är tillämpliga när restriktiva åtgärder inverkar på handeln med varor eller tjänster med tredjeländer. Artikel XXI i Gatt ger möjlighet till import- och exportrestriktioner, som antingen är tillämpliga på krigsmateriel eller införs i enlighet med åligganden enligt Förenta nationernas stadga i syfte att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Artikel XIVa i Gats medger ett liknande undantag. Åtgärder som begränsar handel som inte faller under denna kategori ska uppfylla villkoren i artikel XX i Gatt respektive artikel XIV i Gats och kan i vissa fall vara oförenliga med WTO-bestämmelser.

12. Om EU:s åtgärder står i strid med de internationella skyldigheter som unionen eller dess medlemsstater har, kan det bli nödvändigt att utveckla ett gemensamt tillvägagångssätt för att hantera sådana konflikter.

C. Riktade åtgärder

13. Åtgärderna bör riktas mot dem som har konstaterats vara ansvariga för den politik eller de åtgärder som har föranlett EU:s beslut om att införa restriktiva åtgärder och mot dem som drar nytta av och stödjer sådan politik eller sådana åtgärder. Sådana riktade åtgärder är effektivare än godtyckliga åtgärder och minimerar de negativa följderna för dem som inte är ansvariga för sådan politik eller sådana åtgärder.

14. Vilka åtgärder som kommer att användas i en särskild situation varierar beroende på målen för de restriktiva åtgärderna och deras sannolika bidrag till dessa mål under de särskilda omständigheterna, i linje med EU:s riktade och differentierade tillvägagångssätt. Till dessa hör bl.a. frysning av tillgångar och ekonomiska resurser, inreserestriktioner, vapenembargon, embargon på utrustning som kan användas för internt förtryck, andra exportrestriktioner, importrestriktioner och flygförbud. Ett förbud mot tillhandahållande av finansiella tjänster, även i samband med förbud mot export av vissa produkter, har också använts, liksom förbud mot investeringar. I detta sammanhang har sektoriella förbud eller åtgärder för att förhindra missbruk av utrustning, teknik eller programvara för övervakning eller avlyssning av internet eller av andra former av kommunikation också använts.

D. Förteckningar över utpekade personer och enheter

15. Uppförandet av utpekade personer och enheter i förteckningarna måste ske i enlighet med de grundläggande rättigheterna, såsom dessa fastställs i fördraget om Europeiska unionen. Särskilt måste vederbörliga processuella rättigheter för de personer och enheter som förtecknas garanteras i full överensstämmelse med EU-domstolens rättspraxis, bl.a. med tanke på försvarets rättigheter och principen om ett effektivt juridiskt skydd.
16. För ett beslut om att en person eller enhet ska omfattas av riktade restriktiva åtgärder krävs det tydliga kriterier, som är anpassade efter varje specifikt fall, för att fastställa vilka personer och enheter som kan föras upp på förteckningen, vilket även bör gälla för strykning från förteckningen. Dessa tydliga kriterier ska anges i Gusp:s rättsliga instrument. Detta gäller i synnerhet åtgärder för att frysa tillgångar och ekonomiska resurser, såväl när personer införs i förteckningen inom ramen för åtgärder mot ett eller flera tredjeländer som när åtgärder riktas direkt mot enskilda personer och enheter.
17. Förslag om införande i förteckningar måste åtföljas av korrekta, aktuella och försvarbara motiveringar. En serie rekommendationer har inkluderats i arbetsmetoderna för EU:s autonoma sanktioner enligt bilaga I till detta dokument, som också tar upp frågor som rör delgivningar och information om rätten att höras samt praktiska frågor som rör införande i och avförande från förteckningen.
18. I de fall där det i rådets Guspbeslut föreskrivs restriktiva åtgärder inte endast mot de ansvariga för en viss politik eller vissa åtgärder utan även mot deras anhöriga, ska principiellt deras barn under 18 år inte omfattas.

19. De personer, enheter eller organisationer mot vilka de finansiella sanktionerna riktar sig bör tydligt anges i bilagan, så att sanktionernas räckvidd exakt kan fastställas.
20. Information som gör det möjligt att identifiera personer/enheter är av avgörande betydelse för att det ska gå att säkerställa att riktade restriktiva åtgärder inte drabbar icke utpekade personer och enheter, i synnerhet som hjälp till den privata sektorn vid genomförande av sådana åtgärder. Det kan inte uteslutas att en persons tillgångar kan komma att frysas eller tillgång vägras av misstag, på grund av att dennes kännetecken stämmer överens med en utpekad persons kännetecken. Medlemsstaterna och kommissionen bör ha förfaranden för att säkerställa att deras upptäckter beträffande påståenden om förväxlad identitet är riktiga. EU:s bästa metoder för effektivt genomförande av finansiella restriktiva åtgärder⁶ innehåller rekommendationer i detta avseende.
21. För att de restriktiva åtgärdernas effektivitet ska förbättras, bör så många särskilda kännetecken som möjligt vara tillgängliga vid identifieringen och offentliggjorda vid antagandet av de restriktiva åtgärderna. Information som identifierar enskilda personer och enheter bör standardiseras i så hög grad som möjligt. För förtecknade fysiska personer bör syftet med informationen vara att säkerställa i synnerhet namn (om möjligt också på originalspråket, med lämplig translitterering i enlighet med uppgifter i resehandlingar eller translitterering i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standard), alias, kön, födelsedatum och födelseort, nationalitet och aktuell adress, ID- eller passnummer. När det gäller grupper, juridiska personer eller enheter bör syftet med informationen vara att säkerställa i synnerhet fullständigt namn, huvudort för verksamheten, kontorets registreringsort, registreringsdatum och registreringsnummer. En mall bifogas dessa riktlinjer.

⁶ Dok. 8666/1/08 REV 1.

22. EU ska i samtliga fall sträva efter att säkerställa att den information som lämnas när en person förs upp på förteckningen är tillräckligt exakt för att möjliggöra en otvetydig identifiering av den utpekade personen. Efter det att en person eller en enhet har pekats ut, bör det göras en översyn av kännetecknen med jämna mellanrum för att specificera och utöka dem, varvid alla som kan bidra, i synnerhet EU:s beskikningschefer i de berörda tredjeländerna, medlemsstaternas behöriga myndigheter samt byråer och finansinstitut, bör engageras. Uppdateringar av förteckningarna med kompletterande identifieringsinformation kommer att antas enligt grundrättsakten.
23. När det gäller åtgärder för införande av reserestriktioner, ska den medlemsstat som innehar ordförandeskapet i Europeiska unionens råd vid tidpunkten för antagandet av det instrument som innehåller förteckningarna vara ansvarig för att föra in uppgifterna i SIS. Om denna medlemsstat inte är i stånd att föra in uppgifterna i SIS, eftersom den inte har tillgång till SIS eller inte deltar i denna del av Schengenregelverket, är det den medlemsstat som innehar ordförandeskapet under det därpå följande halvåret som ska föra in uppgifterna. Den medlemsstat som för in registreringen kommer också att ansvara för registreringen. Denna medlemsstat kommer framför allt alltid att vara ansvarig för eventuella uppdateringar, rättelser och/eller strykningar som måste göras⁷.
24. Som hjälp till den privata sektorn med att genomföra finansiella restriktioner inrättade kommissionen i juni 2004 en webbplats, med bland annat en konsoliderad förteckning över personer och enheter som är föremål för finansiella sanktioner och en översikt över gällande restriktiva åtgärder⁸.

⁷ Se dokument 8665/08.

⁸ http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

E. Undantag

25. Det är viktigt att rättsliga instrument om finansiella restriktioner, inreserestriktioner och andra restriktiva åtgärder ger möjlighet till lämpliga undantag, särskilt med hänsyn till utpekade personers grundläggande behov, juridiska kostnader, extraordinära kostnader eller i tillämpliga fall humanitära behov eller internationella åligganden, inklusive som vårdnation för internationella organisationer eller OSSE, med hänsyn till de olika restriktiva åtgärder som vidtas.
26. De behöriga myndigheterna bör bevilja undantag från fall till fall, vilket kommer att ge dem möjlighet att bedöma alla berörda intressen och att införa villkor för att säkerställa att undantagen inte omintetgör eller kringgår målet för den restriktiva åtgärden. Undantagen bör beviljas på grundval av de tillämpliga rättsliga instrumenten. Om det finns skäl att bevilja ett undantag från en restriktiv åtgärd (t.ex. finansiella restriktioner), motiverar detta inte automatiskt undantag från en annan åtgärd (t.ex. inreserestriktioner) som påverkar den berörda personen eller enheten (jfr avsnitt III: A, D och E).
27. Om en begäran om undantag för att frigöra eller tillgängliggöra tillgångar och ekonomiska resurser avser en verksamhet som är förbjuden enligt det berörda rättsliga instrumentet (och som inte omfattas av en tidigare avtalsklausul eller en liknande undantagsbestämmelse), bör den behöriga myndigheten vägra undantag. Detta gäller också om den tillämpliga undantagsbestämmelsen inte uttryckligen föreskriver en vägran i sådana situationer.

28. Om tillgångar eller ekonomiska resurser genom ett undantag får frigöras för att en person, en enhet eller ett organ som utpekats ska kunna uppfylla en förpliktelse enligt ett tidigare avtal (se den standardiserade formuleringen i punkt 86), omfattar undantaget, då en frysning av tillgångar gäller ett kredit- eller finansinstituts tillgångar och ekonomiska resurser, frigörandet av tillgångar från konton som tillhör icke utpekade personer eller enheter, vilka finns hos det utpekade kredit- eller finansinstitutet, förutsatt att kontot öppnades före det datum då enheten pekades ut. De behöriga myndigheterna bör använda sin bestämmanderätt så att det införs lämpliga villkor för att säkerställa att kontona inte fortsätter att användas "som vanligt".

F. Informationsutbyte och rapporteringskrav

29. Medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen har var för sig särskilda uppgifter när det gäller genomförande och tillämpning av restriktiva åtgärder. För att säkerställa att sådana åtgärder, inbegripet beviljade undantag, tillämpas på ett konsekvent sätt, är det väsentligt med utbyte av relevant information mellan alla berörda i enlighet med bestämmelserna i varje beslut och förordning på Guspområdet. Genom EU:s rättsliga instrument bör åtgärder för ett sådant utbyte vidtas. Medlemsstaterna uppmanas att förse utrikestjänsten och kommissionen med uppgifter som samlats in i samband med tillämpningen av dessa undantag i syfte att förbättra kvaliteten på ovannämnda kännetecken.

30. När det i förordningar avseende tillämpningen av restriktiva åtgärder anges att specifika uppgifter ska utföras av medlemsstaternas behöriga myndigheter, ska de myndigheter som utsetts till behöriga av varje medlemsstat antingen förtecknas i bilagan till förordningen eller indirekt anges genom att det i bilagan till förordningen ges en förteckning över de webbsidor i varje medlemsstat där man kan hitta information om dess relevanta behöriga myndigheter.

G. Avslutande eller översyn av restriktiva åtgärder⁹

31. Med beaktande av varje åtgärds specifika mål och alla andra relevanta överväganden, bör rådet hålla situationen under uppsikt och planera för en specifik granskning, när de politiska förutsättningarna har ändrats.
32. Regelbundna utvärderingar av system för sanktioner utförda av rådets berörda förberedande organ, vid behov med bistånd av utrikestjänsten, kommissionen och beskickningschefer, bör möjliggöra en anpassning av åtgärderna efter behov, om det sker en utveckling med avseende på de angivna målen och åtgärdernas effektivitet i detta hänseende.
33. Om det anses lämpligt, kan man i det rättsliga instrumentet ange specifika kriterier som ska uppfyllas för att de restriktiva åtgärderna ska hävas, men normalt sett är det tillräckligt att på lämpligt sätt fastställa åtgärdens specifika mål.
34. När kriterierna eller de specifika målen för åtgärden inte har uppfyllts, bör de restriktiva åtgärderna fortsätta att gälla, såvida inte rådet fattar ett annat beslut. Gusp's rättsliga instrument bör därför antingen ha ett datum för upphörande eller en översynsklausul, enligt beslut av rådet, för att säkerställa att behovet av att förlänga de restriktiva åtgärderna diskuteras inom en lämplig tidsperiod. Upphörande- eller översynsdatum kan beslutas med hänsyn till relevanta omständigheter och överväganden (t.ex. datum för kommande val eller fredsförhandlingar, som kan medföra en förändring av de politiska förutsättningarna).

⁹ Punkterna i detta avsnitt berör huvudsakligen EU:s autonoma sanktioner. För genomförandet av sanktioner som beslutats av FN, se avsnitt H nedan, särskilt punkt 42.

35. Om det i Gusps rättsliga instrument anges ett datum när restriktiva åtgärder ska upphöra bör rådet enas om förlängning av dem. För att vara effektiva bör restriktiva åtgärder hävas när målet med dem uppnåtts. Tidsfristen ska därför ses som en möjlighet att se över ordningen för restriktiva åtgärder och bedöma huruvida målen har uppfyllts.
36. Om det i Gusps rättsliga instrument anges ett upphörandedatum bör man i normalfallet undvika att ha med ett sådant datum i förordningen om genomförande av dessa rättsliga instrument.
- Eftersom Gusps rättsliga instrument genomförs genom förordningarna, måste dessa upphävas om Gusps rättsliga instrument upphör att gälla¹⁰. Förordningarna bör upphävas samtidigt som eller omedelbart efter det att Gusprättsakten har upphört att gälla. Om förordningarna i undantagsfall måste upphävas med retroaktiv verkan, är det önskvärt att denna period hålls så kort som möjligt.
 - Om åtgärderna förlängs genom ett senare rättsligt instrument från Gusp, varvid upphörandedatumet för förordningen ändras eller en ny förordning med samma bestämmelser antas, utgör detta enbart en administrativ börda, som bör undvikas. I synnerhet om beslut om förlängning fattas på ett sent stadium kan det uppstå en period under vilken åtgärderna inte är tillämpliga i avvaktan på att en förordning ska ändras eller antas.

¹⁰ Se artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

37. Det är därför att föredra att förordningen fortsätter att vara i kraft tills den upphävs. För klarhetens och öppenhetens skull bör ett antagande av en konsoliderad text¹¹ övervägas, om beslut eller förordningar på Guspområdet har ändrats minst tre gånger¹².

H. Genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner

Nya åtgärder

38. FN:s stadga ger säkerhetsrådet befogenheter att besluta om restriktiva åtgärder som är bindande för alla FN:s medlemmar¹³ i syfte att bibehålla eller återställa internationell fred och säkerhet. Det är viktigt att EU genomför sådana restriktiva FN åtgärder så snabbt som möjligt. Snabbhet är särskilt viktigt när det gäller frysning av tillgångar, eftersom medel snabbt kan flyttas. I sådana fall kan varje medlemsstat överväga möjligheten av tillfälliga nationella åtgärder med avseende på finansiella åtgärder. EU bör eftersträva att utan dröjsmål och senast 30 dagar efter det att FN:s säkerhetsråds resolution har antagits, införa den lagstiftning som är nödvändig för tillämpningen. Om förteckningar över utpekade personer och enheter behöver uppdateras, eftersom FN utpekat nya personer, bör de nödvändiga ändringarna av EU-rättsakterna antas så snart som möjligt.

¹¹ Antagandet av en konsoliderad text skulle innebära att tidsfristen för rättsliga invändningar mot rättsakten börjar löpa på nytt.

¹² Publikationsbyrån offentliggör regelbundet konsoliderade versioner av EU-lagstiftningens grundrättsakter i EUT, inklusive rättsakter avseende restriktiva åtgärder, vilka är tillgängliga via Eurlex. Dessa tillhandahålls i informationssyfte och har ingen rättsverkan. Observera att de konsoliderade versionerna normalt inte innehåller ändringsrättsaktens skäl.

¹³ Se artikel 25 och kapitel VII i FN-stadgan.

39. De EU-medlemsstater som är medlemmar i FN:s säkerhetsråd ska sträva efter att i så stor utsträckning som möjligt, utan att det påverkar deras ansvar enligt FN-stadgan, säkerställa att EU:s intressen och genomförandebhov beaktas, när de förhandlar om den aktuella resolutionen från FN:s säkerhetsråd, i enlighet med artikel 34 i EU-fördraget.
40. Enligt det nuvarande rättsliga förfarandet måste antagandet av ett rättsinstrument på Guspområdet och en av rådets genomförandeförordningar grundas på fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, på grundval av ett gemensamt förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen.
41. För att utkast till rättsliga instrument på Guspområdet och den höga representantens och kommissionens gemensamma förslag till rådets förordningar ska kunna läggas fram omedelbart efter antagandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner, är det viktigt att snabbt utbyta information om utkast till säkerhetsrådets resolutioner. Denna metod bör göra det möjligt för rådet att anta Guspets rättsliga instrument och förordningen utan onödigt dröjsmål, helst samtidigt eller med en minsta möjliga tidsfördröjning mellan de två instrumenten.
42. Standardiserade formuleringar för rättsakter kommer att leda till snabbare genomförande av FN:s restriktiva åtgärder. När EU genomför FN:s restriktiva åtgärder, måste användningen av standardiserade formuleringar och gemensamma definitioner anpassas till FN:s säkerhetsråds resolution.
43. För att kunna förse EU:s beskickningar i New York med regelbunden information om frågor i samband med EU:s genomförande av FN:s restriktiva åtgärder, kommer de EU-beskickningar som i New York sammanträder inom ramen för den samordning som anges i artikel 34 att göras uppmärksamma på återkopplingsnoter. En regelbunden dialog mellan EU:s beskickningar i Bryssel och New York samt mellan EU:s och FN:s institutioner bör uppmuntras, bland annat genom gemensamma seminarier, så att det går att nå en samsyn om berörda frågor. I detta avseende är det viktigt att EU:s beskickningar i Bryssel får ta del av rapporterna från de möten som hålls i New York om sanktionerna inom ramen för den samordning som hålls i enlighet med artikel 34.

44. Eftersom FN:s säkerhetsråds resolutioner är bindande, måste det till omedelbara lagstiftningsåtgärder för att FN-åtgärderna effektivt ska kunna genomföras. Situationen blir speciell när säkerhetsrådet beslutar om åtgärder som upphör att gälla ett visst datum. I en sådan situation är det inte lämpligt att ta med ett slutdatum i EU-rättsakten, eftersom säkerhetsrådet normalt sett förlänger åtgärden strax innan den upphör att gälla. Det bör emellertid anges att åtgärden kommer att ändras eller upphöra att gälla, beroende på vad som är lämpligt, i enlighet med vad säkerhetsrådet beslutar.

Åtgärder som upphävs eller upphör

45. När EU endast tillämpar restriktiva åtgärder som tillämpning av säkerhetsrådets resolutioner, är det olämpligt att rättsakten om tillämpning fortsätter att gälla, när säkerhetsrådet har beslutat att åtgärderna ska hävas, varför de restriktiva åtgärderna bör upphävas med minsta möjliga dröjsmål.

Undantag

46. FN:s säkerhetsråds resolutioner enligt kapitel VII är bindande enligt internationell rätt. När EU tillämpar restriktiva åtgärder som beslutats av säkerhetsrådet genom en resolution, är det därför endast möjligt att föra in undantag, om de stämmer överens med resolutionen. I detta avseende är punkt 38 relevant, bland annat i fråga om humanitära undantag för att tillfredsställa grundläggande behov hos utpekade personer.

Rapportering

47. När det i FN:s säkerhetsråds resolutioner föreskrivs rapporteringsskyldighet, kan det även lämnas en gemensam EU-rapport till FN om de åtgärder som har vidtagits på EU-nivå. I sådana fall kan nationell och gemensam rapportering komplettera varandra.

I. Befogenhet

48. Avsikten med en Guspåttsakt är att fastställa vilka restriktiva åtgärder som kan vara nödvändiga för att uppnå målen och erbjuda en grund för Europeiska unionens insatser för att avbryta eller dra ned på de ekonomiska eller finansiella förbindelserna med berört tredjeland.

Unionen kan anta rättsliga tillämpningsåtgärder genom en förordning som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Där unionen inte är behörig är det varje medlemsstats sak att anta nödvändig lagstiftning eller tillämpningsåtgärder.

49. Om restriktiva åtgärder övervägs, behöver Europeiska unionens befogenhet bedömas från fall till fall, med beaktande av de befogenheter som fördragen tilldelar unionen. Praxis är att rådet i Guspinstrumentet anger att "det krävs ytterligare insatser från unionen för att genomföra vissa åtgärder", så att unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen ska kunna föreslå en förordning om att tillämpa de åtgärder som faller inom unionens ansvarsområde. När det krävs precision för att garantera att alla åtgärder tillämpas i tid, bör det i Guspinstrumentet uttryckligen anges hur varje åtgärd eller del av åtgärd ska tillämpas.
50. När Europeiska unionen har den behörighet som krävs för att anta en förordning för att genomföra de restriktiva åtgärderna, ska den föreskriva att medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder, som är tillämpliga på överträdelser av förordningens bestämmelser, och vidta alla de åtgärder som krävs för att garantera att de tillämpas.

J. Jurisdiktion

51. EU:s restriktiva åtgärder bör enbart tillämpas i situationer där det finns kopplingar till EU. Dessa situationer omfattar, i enlighet med punkt 88 i detta dokument, Europeiska unionens territorium, medlemsstaternas flygplan eller fartyg, medborgare i medlemsstaterna, företag och andra enheter som har bildats eller instiftats i enlighet med medlemsstaternas lagstiftning eller all affärsverksamhet som helt eller delvis bedrivs inom Europeiska unionen.
52. EU kommer att avstå från att anta rättsakter med extraterritoriell tillämpning, eftersom de strider mot internationell rätt. EU har fördömt extraterritoriell tillämpning av tredjeländers lagstiftning om införande av restriktiva åtgärder som syftar till att reglera verksamhet som utövas av fysiska och juridiska personer under Europeiska unionens medlemsstaters jurisdiktion, eftersom den utgör en kränkning av internationell rätt¹⁴.

K. Efterlevnad

53. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att restriktiva åtgärder respekteras.
54. En enhet som har bildats i en EU-medlemsstat får exempelvis inte använda ett företag som den har kontroll över för att kringgå ett förbud – inte heller om detta företag inte har bildats i EU – eller ge instruktioner för detta ändamål.

¹⁴ Rådets förordning (EG) nr 2271/1996 och gemensam åtgärd 96/668/Gusp av den 22 november 1996 om skydd mot följderna av tillämpning av extraterritoriell lagstiftning som antas av ett tredje land, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning (EGT L 309, 29.11.1996, s. 1 och 7).

55. Det anses lämpligt att en enhet som har bildats i EU i förekommande fall informerar företag som den har kontroll över om nya restriktiva åtgärder från EU:s sida, så att dessa åtgärder kan beaktas fullt ut när företagets affärspolicy utformas.

L. Kontaktskapande verksamhet och information

56. Effektiviteten hos EU:s restriktiva åtgärder stärks genom att tredjeländer antar liknande åtgärder. I princip är det därför att föredra att sanktioner antas inom ramen för FN. Om detta inte är möjligt, bör EU söka bredaste möjliga stöd hos det internationella samfundet i syfte att utöva påtryckningar på det utpekade landet.

57. EU bör, när det antar autonoma sanktioner, genom kontaktskapande verksamhet aktivt eftersträva samarbete och om möjligt ett antagande av liknande åtgärder i relevanta tredjeländer i syfte att minimera ersättningseffekterna och stärka de restriktiva åtgärdernas verkan. I synnerhet kandidatländer bör systematiskt uppmanas att anpassa sig till de åtgärder som införs av EU. Dessutom bör frågan om en enhetlig och konsekvent tolkning och ett effektivt genomförande av FN:s system för sanktioner regelbundet tas upp i de samråd som förs med nyckelpartner. EU:s delegationer bör delta fullt ut i denna process.

58. EU och dess medlemsstater bör aktivt och systematiskt informera om EU:s sanktioner för att ge dem synlighet och undvika eventuella missuppfattningar, särskilt hos den lokala civilbefolkningen. Genom denna informationsverksamhet säkerställer man också att åtgärderna får största möjliga politiska effekt. Gemensamma budskap rörande åtgärdernas rättsliga, tekniska och övergripande konsekvenser bör diskuteras i den berörda geografiska arbetsgruppen i samråd med arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser.

III. Standardiserade formuleringar för rättsliga instrument

De standardiserade formuleringarna i detta kapitel bör användas i alla berörda rättsliga instrument som rör EU:s restriktiva åtgärder, utom om det är nödvändigt att använda andra formuleringar för att på ett korrekt sätt kunna genomföra en resolution från FN:s säkerhetsråd.

De standardiserade formuleringarna om undantag bör vid behov anpassas.

A. Definitioner

I fråga om EU:s restriktiva åtgärder ska följande definitioner tillämpas. Ytterligare definitioner kommer att tas fram vid behov.

59. *tekniskt bistånd*¹⁵:

"allt tekniskt stöd som har samband med reparation, utveckling, tillverkning, montering, testning, underhåll eller någon annan teknisk tjänst och som kan anta sådana former som instruktioner, råd, utbildning, överföring av praktiska kunskaper och färdigheter eller konsulttjänster. Tekniskt bistånd innefattar muntliga former av bistånd."

¹⁵ Gemensam åtgärd 2000/401/Gusp (EGT L 159, 30.6.2000, s. 216).

60. Under åren har frysning av tillgångar beordrats och det har utfärdats förbud mot att göra medel tillgängliga för personer och enheter, på grundval av följande definitioner:

"tillgångar: finansiella tillgångar och ekonomiska förmåner av alla slag, inbegripet men inte nödvändigtvis begränsade till

- a) kontanter, checkar, penningfordringar, växlar, postanvisningar och andra betalningsinstrument,*
- b) inlåning hos finansinstitut eller andra enheter, kontotillgodohavanden, skuldebrev och skuldförbindelser,*
- c) börsnoterade och onoterade värdepapper och skuldinstrument, inbegripet aktier och andelar, certifikat för värdepapper, obligationer, växlar, optioner, förlagsbevis, derivatkontrakt,*
- d) räntor, utdelningar eller annan inkomst från eller värde som härrör från eller skapas genom tillgångar,*
- e) krediter, kvittningsrätter, garantiförbindelser, fullgörandegarantier eller andra finansiella åtaganden,*
- f) rembursar, fraktsedlar, pantförskrivningar,*
- g) sådana dokument som utgör bevis på andelar i tillgångar eller finansiella medel.*

frysning av tillgångar: förhindrande av varje flyttning, överföring, förändring, användning, tillgång till eller hantering av tillgångar på ett sätt som skulle leda till en förändring av volym, belopp, belägenhet, ägandeförhållanden, innehav, art, bestämmelse eller varje annan förändring som skulle göra det möjligt att utnyttja tillgångarna, inbegripet aktieförvaltning."

61. Följande definitioner har använts av rådet vid frysning av ekonomiska resurser och skulle i tillämpliga fall kunna användas även i fortsättningen i EU:s rättsliga instrument.

"ekonomiska resurser: egendom av alla slag, materiell eller immateriell, lös eller fast, som inte utgör tillgångar, men som kan användas för att erhålla tillgångar, varor eller tjänster.

frysning av ekonomiska resurser: förhindrande av att dessa resurser på något sätt används för att erhålla tillgångar, varor eller tjänster, inbegripet men inte enbart genom försäljning, uthyrning eller inteckning."

62. *produkter med dubbla användningsområden:*

*"produkter, inbegripet programvara och teknik, som kan användas för både civila och militära ändamål, samt alla varor som kan användas både för icke-explosiva ändamål och för att på något sätt bidra vid tillverkning av kärnvapen eller andra kärnladdningar"*¹⁶.

B. Vapenembargon

Utrustning som omfattas av embargot

63. Det behövs en enhetlig EU-ordning för införande av ett vapenembargo. I gemensam ståndpunkt 2008/944/Gusp¹⁷, som antogs den 8 december 2008, fastställs de kriterier som medlemsstaterna ska tillämpa för sin vapenexportkontroll. Därför enades man om en gemensam förteckning över krigsmateriel under år 2000¹⁸. Om inte annat anges, ska vapenembargon tolkas som omfattande åtminstone alla varor och all teknik på EU:s gemensamma förteckning över krigsmateriel.
64. Den gemensamma förteckningen över krigsmateriel omfattar inte produkter som kan användas för både civila och militära ändamål. Export av sådana produkter med dubbla användningsområden kontrolleras i enlighet med rådets förordning (EG) nr 428/2009¹⁹. I denna förordning föreskrivs att medlemsstaterna vid beslut om att bevilja eller avslå exporttillstånd bland annat ska beakta sina skyldigheter enligt sanktioner som införts genom ett rättsligt instrument som har antagits av rådet eller genom ett beslut av OSSE eller genom en bindande resolution från Förenta nationernas säkerhetsråd.

¹⁶ Artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 (EUT L 134, 29.5.2009, s. 1).

¹⁷ EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

¹⁸ Förteckning bifogad rådets uttalande av den 13 juni 2000 vid antagandet av den gemensamma förteckningen över krigsmateriel som omfattas av Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport, EGT C 191, 8.7.2000. En uppdaterad version av förteckningen, antagen av rådet den 27 februari 2012, har offentliggjorts i EUT C 85, 22.3.2012, s. 1.

¹⁹ EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

Det ligger i sakernas natur (produkter med dubbla användningsområden) att ett antal av de produkter som finns med på förteckningen har helt lagliga tillämpningar, t.ex. krypteringsutrustning som används vid bankverksamhet, utrustning som kan användas på sjukhus, fabriker, universitet eller oljefält ute till havs. Ett totalförbud skulle således kunna få återverkningar långt utöver det ursprungliga målet och bli helt obefogat. I de flesta fall blir därför troligen ett förbud mot export av produkter med dubbla användningsområden oproportionerligt, även när de är avsedda för civila ändamål, om det inte tillämpas med inskränkningar och möjlighet till lämpliga undantag (bevis på legitimt ändamål).

Om ett embargo mot sådana produkter ändå anses lämpligt, bör det i det rättsliga instrumentet hänvisas till den förteckning över produkter med dubbla användningsområden som finns som bilaga till förordning (EG) nr 428/2009.

65. En bestämmelse om införande av ett vapenembargo kan ha följande standardiserade formulering:

"Försäljning, leverans, överföring eller export av vapen och likartad materiel av alla slag, inberäknat skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning samt reservdelar till ovanstående, till (landet) av medlemsstaternas medborgare, från medlemsstaternas territorier eller från fartyg eller flygplan som för deras flagg ska förbjudas, oavsett om de har sitt ursprung i deras territorier eller inte."

Tekniskt bistånd och andra tjänster som rör militär verksamhet

66. När det införs ett autonomt EU-vapenembargo, inberäknat vapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning samt reservdelar till ovanstående, bör i normalfallet även ett förbud mot tekniskt bistånd som rör sådan utrustning införas. Dessutom skulle ett förbud mot finansiering eller finansiellt stöd kunna förstärka vapenembargot.

67. En artikel kan ha följande standardiserade lydelse:

CD + Reg.

"Det ska vara förbjudet

- a) att tillhandahålla tekniskt bistånd, förmedlingsverksamhet²⁰ och andra tjänster som rör militär verksamhet samt tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av vapen och besläktad materiel av alla slag, däri inbegripet skjutvapen och ammunition, militärfordon och militärutrustning, paramilitär utrustning samt reservdelar till denna, direkt eller indirekt till alla fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i eller för användning i (landet),*
- b) att tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt stöd som rör militär verksamhet, särskilt gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring samt försäkring och återförsäkring, för all direkt eller indirekt försäljning, leverans, överföring eller export av vapen och besläktad materiel eller för tillhandahållande av relaterat tekniskt bistånd, förmedlingsverksamhet och andra tjänster till personer, enheter eller organ i eller för användning i (landet),*
- c) att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars mål eller följder är att kringgå de förbud som avses i led a och b."*

Undantag

68. Det kan vara lämpligt att medge undantag från förbudet mot export av vapen och tillhörande utrustning för humanitära ändamål, eftersom vissa typer av kontrollerad utrustning i områden som varit drabbade av konflikt kan ge viktiga bidrag till civilbefolkningens säkerhet och till ekonomisk återuppbyggnad. Dessa undantag bör normalt sett begränsas till icke-dödande militär utrustning och till export av skyddsdräkter för personligt bruk. De får i förekommande fall inbegripa minröjningsutrustning och materiel som är avsedd för institutionsuppbyggnad.

²⁰ Rådets gemensamma ståndpunkt 2003/468/Gusp av den 23 juni 2003 om kontroll av vapenförmedling (EUT L 156, 25.6.2003, s. 79).

69. Det är önskvärt att undantag för export av icke-dödande militär utrustning, som alla övriga undantag, behandlas från fall till fall, med fullt beaktande av de kriterier som finns i uppförandekoden och i andra EU-texter och rättsliga instrument. Medlemsstaterna kommer att kräva adekvata garantier mot missbruk av sådan export och om lämpligt bestämmelser om återsändande av utrustningen.
70. En bestämmelse om undantag från förbud mot export av vapen och tillhörande utrustning kan ha följande standardiserade lydelse:

"1. Artikel ... ska inte tillämpas på

- a) leverans, försäljning, överföring eller export av icke-dödande militär utrustning som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd eller för FN:s och EU:s program för institutionsuppbyggnad eller för EU:s eller FN:s krishanteringsoperationer,*
- b) leverans, försäljning, överföring eller export av utrustning och material för minröjning som används för minröjning,*
- c) tillhandahållande av finansiering eller ekonomiskt bistånd som rör sådan utrustning eller sådana program och operationer,*
- d) tillhandahållande av tekniskt bistånd som rör sådan utrustning eller sådana program och operationer,*

under förutsättning att denna export på förhand har godkänts av (den behöriga myndigheten)."

71. I de fall då det finns ett FN- eller EU-program för institutionsuppbyggnad eller en EU- eller FN-ledd krishanteringsoperation där det också krävs export av dödlig utrustning behöver ovanstående bestämmelse kompletteras med tillägg av "*och materiel avsedd för ...*" i led a.

I förekommande fall kan program för institutionsuppbyggnad och krishanteringsoperationer som leds av regionala eller subregionala organisationer läggas till undantaget i led a.

När det gäller FN:s program för institutionsuppbyggnad, skulle försäljning, leverans, överföring eller export av sådant materiel underställas godkännande av FN:s behöriga sanktionskommitté.

72. En bestämmelse om skyddsdräkter kan ha följande standardiserade lydelse:

"Artikel ... ska inte tillämpas på skyddsdräkter, inbegripet skottsäkra västar och militärhjälm, som tillfälligt exporteras till (landet) av Förenta nationernas personal, personal från EU eller dess medlemsstater, mediernas företrädare samt bistånds- och utvecklingsarbetare och åtföljande personal och som är avsedd enbart för deras personliga bruk."

C. Andra särskilda import- eller exportrestriktioner på utrustning som används för internt förtryck

73. Om en politik som innebär internt förtryck ligger till grund för införandet av restriktiva åtgärder, är det på sin plats med ett förbud mot export av viss utrustning och tillhörande tjänster, till exempel underhåll och reparation. I EU:s rättsliga instrument kan det hänvisas till eller användas en godkänd förteckning vid beslut om ett embargo på export av produkter som skulle kunna användas för inhemskt förtryck. Det bifogas en förteckning, där man, om rådet så beslutar, fastställer omfattningen av exportrestriktionerna mot utrustning som kan användas för internt förtryck²¹.

²¹ Förteckningen är inriktad på artiklar som kan användas för inre förtryck och som är mycket likartade de artiklar som tas upp i EU:s gemensamma militära förteckning. Den tar inte upp artiklar som omfattas av EU:s gemensamma militära förteckning eller artiklar som styrs av förordning (EG) nr 1236/2005 ("förordningen om tortyr"). Med hänsyn till problemen med att fastställa en lämplig gräns mellan styrd utrustning och utrustning som vanligen används av konsumenter eller fritidsverksamhet, omfattas inte varor som kan tänkas användas i konsumenters vanliga verksamhet eller i fritidsverksamhet.

74. En bestämmelse om restriktioner på utrustning som används för internt förtryck kan ha följande standardiserade formulering:

"Det ska vara förbjudet

- a) att direkt eller indirekt sälja, leverera, överföra eller exportera utrustning som kan användas för internt förtryck enligt förteckningen i bilaga I, med eller utan ursprung i unionen, till varje fysisk eller juridisk person, enhet eller organ i eller för användning i [statens namn],*
- b) att direkt eller indirekt tillhandahålla tekniskt bistånd som rör den utrustning som avses i led a till varje fysisk eller juridisk person, enhet eller organ i eller för användning i [statens namn],*
- c) att direkt eller indirekt tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd som rör den utrustning som avses i led a, till varje fysisk eller juridisk person, enhet eller organ i eller för användning i [statens namn],*
- d) att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars mål eller följder är att kringgå de förbud som avses i led a, b eller c."*

75. Det kan också vara lämpligt att införa restriktiva åtgärder för att förhindra missbruk av utrustning, teknik eller programvara för övervakning eller avlyssning av internet eller av andra former av kommunikation.

76. Andra förteckningar, t.ex. en förteckning över olja och oljeprodukter, har utarbetats inom EU:s ram²². Framtida förteckningar med fastställande av omfattningen av särskilda ordningar för export- eller importkontroll kan utgöra en användbar referens för särskilda export- eller importförbud, om det anses nödvändigt att förbjuda all handel av den särskilda kontrollerade kategorin i förhållande till ett visst land, för att uppnå Guspss mål. Förteckningen över varor som omfattas av ett särskilt export/importförbud kan om lämpligt beskrivas med beaktande av beskrivningarna i rådets förordning (EEG) nr 2658/87. Om detta inte är möjligt och om så är lämpligt, kan varorna beskrivas på ett sätt som möjliggör jämförelse med beskrivningarna i rådets förordning (EEG) nr 2658/87.

77. Undantagen från sådana åtgärder bör vara tillräckliga för att i tillämpliga fall medge humanitära insatser, under fullständigt beaktande av målet med de restriktiva åtgärderna.

D. Inreserestriktioner (viserings- eller reseförbud)

78. I flera rättsakter på Guspssområdet utfärdas inreseförbud för särskilda personer från tredjeländer som återfinns på en förteckning bifogad det rättsliga instrumentet.

79. I förordning (EG) nr 539/2001 förtecknas de tredjeländer vilkas medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav²³. Tredjelandssmedborgare som i beslut på Guspssområdet beläggs med reseförbud och som behöver visering för inresa i EU kommer inte att beviljas visering, om de ansöker om detta. De måste under alla förhållanden nekas inresa, om de infinner sig vid en yttre gräns. Om inget viseringskrav föreligger eller om det har utfärdats en visering för längre tid, kan inreserestriktioner kräva nationella insatser.²⁴

²² Se bilaga I till förordning (EG) nr 1705/1998 (EGT L 215, 1.8.1998, s. 1).

²³ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förteckningen har ändrats vid flera olika tillfällen.

²⁴ Diskussioner om att upprätta en elektronisk konsoliderad förteckning över personer som är belagda med EU:s reseförbud pågår för närvarande.

80. En artikel om viserings- eller inreseförbud och undantag från detta kan ha följande standardiserade formulering:

- "1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom deras territorium för de personer som förtecknas i bilagan (med angivande av kriterier/kategorier, om det inte redan är specificerat i texten).*
- 2. Det som anges i punkt 1 gör inte en medlemsstat skyldig att vägra egna medborgare inresa till territoriet.*
- 3. Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, nämligen*
 - i) som värdland i en internationell mellanstatlig organisation,*
 - ii) som värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna,*
 - iii) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet, eller*
 - iv) enligt 1929 års konkordat (Lateranfödraget) mellan Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien.*
- 4. Punkt 3 ska anses gälla också i fall då en medlemsstat är värdland för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).*
- 5. Rådet ska informeras på vederbörligt sätt i alla de fall då en medlemsstat beviljar ett undantag enligt punkt 3 eller 4.*
- 6. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1, när resan är motiverad av allvarliga humanitära skäl eller för deltagande i mellanstatliga möten och möten som stöds eller anordnas av Europeiska unionen eller som anordnas av en medlemsstat som är ordförande i OSSE, där man för en politisk dialog som direkt främjar de restriktiva åtgärdernas politiska mål, inbegripet demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i (landet).*

7. *En medlemsstat som vill bevilja undantag i enlighet med punkt 6 ska anmäla detta skriftligt till rådet. Undantag ska anses beviljat, såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar gör en invändning, får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.*
 8. *När en medlemsstat enligt punkterna 3, 4, 6 och 7 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium för personer som förtecknas i bilagan, ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta."*
81. Det förutsätts att medlemsstaterna, i fall då en person som är föremål för frysning av egendom och är belagd med reseförbud får ett tillstånd beviljat av en medlemsstat enligt punkterna 3, 4, 6 eller 7 i ovannämnda standardartikel, inte är skyldiga att beslagta medel som denna person medför och som han rimligen kan behöva för det besök för vilket han har fått tillstånd.

E. Finansiella restriktioner

82. En lagtext grundad på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt skulle kunna ha följande standardiserade formulering:

- "1. Alla tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör, ägs, förvaras eller kontrolleras av [enskilda medlemmar i (land)s regering och] fysisk eller juridisk person, enhet eller organ [som är associerade med dem]²⁵ och som förtecknas i bilaga X ska frysas.*
- 2. Inga tillgångar eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt²⁶ ställas till förfogande för eller göras tillgängliga till förmån för de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga X."*

²⁵ Dessa delar av texten kan i vissa fall vara icke tillämpliga (t.ex. på åtgärder som riktas mot terrorister).

²⁶ Det noteras att överlämnande och vidarebefordran av nödvändiga handlingar till en förtecknad bank för slutlig överföring till en person, en enhet eller ett organ som inte finns med i förteckningen för tillåtna betalningar inte innebär att tillgångar ställs till förfogande.

Undantag

83. En artikel som innehåller undantag från frysning av tillgångar och förbud mot att ställa tillgångar eller ekonomiska resurser till förfogande skulle kunna ha följande standardiserade formulering²⁷:

- "1. Med avvikelse från artikel ... (frysning av tillgångar och ekonomiska resurser för personer och enheter som återfinns i förteckningen) får de behöriga myndigheter som anges på de webbplatser som förtecknas i bilaga Y tillåta att vissa frysta tillgångar eller ekonomiska resurser frigörs eller görs tillgängliga på villkor som de anser vara ändamålsenliga, efter att ha fastställt att de aktuella tillgångarna eller ekonomiska resurserna*
- a) är nödvändiga för att täcka grundläggande behov för fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga X och för sådana fysiska personers anhöriga, inbegripet betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för samhällstjänster,*
 - b) endast är avsedda för betalning av rimliga arvoden och ersättning av utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,*
 - c) endast är avsedda för betalning av avgifter eller serviceavgifter för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel eller frysta ekonomiska resurser,*
 - d) är nödvändiga för extraordinära kostnader, förutsatt att den relevanta behöriga myndigheten åtminstone två veckor före tillståndsgivningen har anmält till de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen på vilka grunder den anser att ett särskilt tillstånd ska beviljas,*

²⁷ Vid tillämpning av FN:s säkerhetsråds bindande resolutioner (se punkt 44) kan det bli nödvändigt att anpassa formuleringen.

- e) *är avsedda att betalas in på eller från ett konto tillhörande en diplomatisk beskickning eller konsulär myndighet eller en internationell organisation som åtnjuter immunitet enligt internationell rätt, i den mån sådana betalningar är avsedda att användas för den diplomatiska beskickningens eller konsulära myndighetens eller den internationella organisationens officiella ändamål,²⁸*
- f) *är nödvändiga för att garantera människors säkerhet eller miljöskyddet."*

Medlemsstater ska underrätta de övriga medlemsstaterna samt kommissionen om tillstånd som beviljas enligt denna artikel.

2. *Artikel ... (förbudet mot att ställa tillgångar eller ekonomiska resurser till förfogande för förtecknade personer och enheter) ska inte tillämpas på kreditering till frysta konton av:*
- a) *ränta eller övriga intäkter på sådana konton, eller*
 - b) *betalningar i samband med avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före det datum då bestämmelserna i detta beslut/denna förordning blev tillämpliga på kontona, eller*
 - c) *betalningar enligt rättsliga eller administrativa beslut eller skiljedomsbeslut som meddelats i en EU-medlemsstat eller som är verkställbara i den berörda medlemsstaten och*

förutsatt att artikel ... (frysning av penningmedel och ekonomiska resurser för personer och enheter som återfinns på förteckningen) fortfarande tillämpas på räntan, de övriga intäkterna och betalningarna."

²⁸ I den mån som restriktiva åtgärder kan ha en inverkan på diplomatiska beskickningar och deras personal som åtnjuter privilegier och immunitet (särskilt då de innehar konton hos utpekade banker), måste nödvändiga åtgärder vidtas för att se till att sådana beskickningar och deras personal inte som en följd av de restriktiva åtgärderna hindras i sitt tjänsteutövande, i enlighet med artikel 25 i 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser.

84. En artikel om kreditering av frysta konton skulle kunna ha följande standardiserade formulering:

Reg.

Artikel ... (förbud mot att göra tillgångar eller ekonomiska resurser tillgängliga för förtecknade fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ) ska inte hindra att finans- eller kreditinstitut, som tar emot tillgångar som överförs av tredje part till kontot för den person, enhet eller det organ som återfinns i förteckningen, krediterar frysta konton, under förutsättning att insättningar på sådana konton också fryses. Finans- eller kreditinstitutet ska utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna om sådana transaktioner."

85. En särskild artikel som innehåller undantag från frysning av tillgångar och förbud mot att göra tillgångar eller ekonomiska resurser tillgängliga när dessa tillgångar eller ekonomiska resurser är föremål för ett rättsligt eller administrativt beslut eller ett skiljedomsbeslut skulle kunna ha följande standardiserade formulering:

Genom undantag från artikel ... (frysning av tillgångar och ekonomiska resurser för förtecknade fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ) får medlemsstaternas behöriga myndigheter, enligt förteckningen i bilaga Y, ge tillstånd till att frigöra vissa frysta tillgångar eller ekonomiska resurser om följande villkor uppfylls:

- a) *Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna är föremål för ett skiljedomsbeslut som meddelats före det datum då de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som avses i artikel ... (frysning av tillgångar och ekonomiska resurser för och förbud mot att göra tillgångar eller ekonomiska resurser tillgängliga för förtecknade fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ) förtecknades i bilaga X eller för ett rättsligt eller administrativt beslut som meddelats i EU, eller för ett rättsligt beslut som är verkställbart i den berörda medlemsstaten, före eller efter det datumet.*
- b) *Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna kommer enbart att användas för att betala fordringar som har säkrats genom ett sådant beslut eller har erkänts som giltiga i ett sådant beslut, inom de gränser som fastställs i tillämpliga lagar och förordningar och som styr rättigheterna för personer med sådana fordringar.*
- c) *Beslutet är inte till förmån för någon av de personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga X.*
- d) *Erkännande av beslutet strider inte mot den berörda medlemsstatens allmänna politik.*

Den behöriga myndigheten kommer att meddela de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen om varje tillstånd som har beviljats enligt denna artikel."

86. En särskild artikel som innehåller undantag för tidigare avtal skulle kunna ha följande standardiserade formulering:

Med avvikelse från artikel ... (frysning av tillgångar och ekonomiska resurser för förtecknade personer, enheter eller organ) och förutsatt att en betalning som ska göras av en person, en enhet eller ett organ som anges i bilaga X har uppkommit i samband med ett avtal eller en överenskommelse som har ingåtts av, eller en förpliktelse som har uppkommit för, den berörda personen, den berörda enheten eller det berörda organet före den dag då personen, enheten eller organet angavs, får medlemsstaternas behöriga myndigheter, som anges på de webbplatser som förtecknas i bilaga Y, på de villkor de anser vara lämpliga, ge tillstånd till att vissa frysta penningmedel eller ekonomiska resurser frigörs, förutsatt att den behöriga myndigheten har fastställt att

- i) en person, en enhet eller ett organ som förtecknas i bilaga X ska använda penningmedlen eller de ekonomiska resurserna för en betalning,*
- ii) betalningen inte strider mot artikel ... (förbud mot att göra tillgångar eller ekonomiska resurser tillgängliga för förtecknade personer, enheter eller organ),*

Alternativ 1 – Den berörda medlemsstaten ska minst [x veckor] före beviljandet av varje tillstånd underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de omständigheter den har fastställt samt sin avsikt att bevilja tillståndet.

Alternativ 2 – Den berörda medlemsstaten ska inom [x veckor] underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de omständigheter den har fastställt och om varje beviljat tillstånd

Alternativ 3 – Den berörda medlemsstaten ska var [x månad] underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de omständigheter den har fastställt och om antalet och typen av tillstånd som beviljats

87. En särskild artikel som innehåller undantag för humanitära behov, som ska införas endast om detta anses motiverat av faktiska omständigheter kopplade till det utpekade landet/den utpekade regimen och som vid behov ska anpassas, skulle kunna ha följande formulering:

Med avvikelse från artikel ... (frysning av penningmedel och ekonomiska resurser för förtecknade personer och enheter) får de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som anges på de webbplatser som förtecknas i bilaga ... ge tillstånd till att vissa frysta penningmedel eller ekonomiska resurser frigörs eller görs tillgängliga, på villkor som de finner lämpliga, efter att ha fastställt att tillhandahållandet av dessa tillgångar eller ekonomiska resurser är nödvändigt av humanitära skäl, exempelvis för att tillhandahålla eller underlätta tillhandahållande av bistånd, inklusive medicinska förnödenheter, livsmedel, transport av humanitär personal och tillhörande bistånd, eller för evakueringar från xxx.

Den berörda medlemsstaten ska underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om alla tillstånd som den beviljar enligt denna artikel inom fyra veckor från beviljandet.

F. Ansvarsfriskrivning

En artikel som innehåller en klausul om ansvarsfriskrivning skulle kunna ha följande standardiserade formulering:

- 1. Om en fysisk eller juridisk person, en enhet eller ett organ, i god tro om att åtgärden är förenlig med denna förordning, fryser tillgångar eller ekonomiska resurser eller vägrar att göra dem tillgängliga, ska detta inte medföra ansvar av något slag för den personen eller enheten eller det organet, eller för dess ledning eller anställda, såvida det inte kan bevisas att tillgångarna och de ekonomiska resurserna frystes eller hölls inne på grund av vårdslöshet.*

2. *Handlingar som utförs av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ ska inte medföra ansvar av något slag för dem, om de inte kände till och inte hade någon rimlig anledning att misstänka att deras handlande stred mot bestämmelserna i denna förordning.*

G. Friskrivningsklausul

En särskild artikel som innehåller en friskrivningsklausul, som vid behov ska anpassas, skulle kunna ha följande formulering:

1. *Inga krav får beviljas i samband med ett kontrakt eller en transaktion, vars genomförande har påverkats direkt eller indirekt, helt eller delvis, av de åtgärder som införs genom denna förordning, inbegripet krav på compensation eller andra anspråk av detta slag, till exempel kvittningsanspråk eller anspråk enligt en garanti, särskilt krav på förlängning eller betalning av särskilt en finansiell garanti eller motgaranti, oavsett form, om kraven ställs av
 - a) *personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga X eller Y eller Z*
 - b) *någon annan xxx person, enhet eller organ, inbegripet xxxx*
 - c) *någon annan person, enhet eller organ som agerar via eller till förmån för någon av de personer, enheter eller organ som avses i led a eller b.**
2. *I alla förfaranden som syftar till indrivning av en fordran åligger det den person som begär indrivningen att visa att betalning av fordran inte strider mot punkt 1.*
3. *Denna artikel ska inte påverka den rätt som de personer, enheter och organ som avses i punkt 1 har till prövning av lagligheten av att skyldigheterna enligt avtalet inte uppfylls, i enlighet med denna förordning.*

H. Jurisdiktion

88. Den standardiserade klausul som anger i vilken utsträckning de restriktiva åtgärderna bör tillämpas i situationer där det finns kopplingar till såväl EU som till andra medlemmar av det internationella samfundet skulle kunna ha följande formulering:

Reg.

"Denna förordning ska tillämpas

- a) inom unionens territorium, inbegripet dess luftrum,*
- b) ombord på varje flygplan och varje fartyg under en medlemsstats jurisdiktion,*
- c) på varje person inom eller utanför unionens territorium som är medborgare i en medlemsstat,*
- d) på varje juridisk person, enhet eller organ, inom eller utom unionens territorium, som har bildats eller instiftats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning, och*
- e) på varje juridisk person, enhet eller organ när det gäller varje affärsverksamhet som helt eller delvis bedrivs inom unionen."*

I. Överträdelser

89. Förordningarna om införande av restriktiva åtgärder innehåller bestämmelser om vilka påföljder som ska användas vid överträdelse. Den standardiserade formuleringen skulle kunna vara:

Reg.

- "1. Medlemsstaterna ska fastställa reglerna för påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att bestämmelserna följs. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.*

2. *Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om dessa regler så snart som förordningen har trätt i kraft och underrätta kommissionen om senare ändringar."*

90. Det är önskvärt att de restriktiva åtgärderna genomförs så snart som möjligt. Medlemsstaterna ska därför sträva efter att inom 30 dagar, enligt sina respektive nationella förfaranden, ha de regler som avses i ovanstående stycke i kraft. Medlemsstaterna kan även överväga att anta nationella regler – som tillämpas automatiskt – om sanktioner för överträdelse av förordningar om införande av restriktiva åtgärder.

J. Tidsfrist/översyn

CD

91. En upphörandeklausul kan när det gäller EU:s autonoma sanktioner ha följande standardiserade lydelse:

"Detta beslut ska vara tillämpligt för en period av ... Det ska ses över kontinuerligt. Det ska förlängas eller ändras, beroende på vad som är lämpligt, om rådet bedömer att dess mål inte har uppfyllts."

92. En översynsklausul kan när det gäller EU:s autonoma sanktioner ha följande standardiserade lydelse:

CD

"Detta beslut ska ses över ... efter det att det antagits och därefter varje ... Det ska upphävas om rådet bedömer att dess mål har uppfyllts."

93. En ändrings-/upphävandeklausul kan när det gäller genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner ha följande standardiserade lydelse:

CD

"Detta beslut ska ändras eller upphöra att gälla, beroende på vad som är lämpligt, i enlighet med vad säkerhetsrådet beslutar."

IV. Övervakning och utvärdering av restriktiva åtgärder

94. Effektiviteten av EU:s restriktiva åtgärder – och även EU:s trovärdighet – är i hög grad avhängig av att restriktiva åtgärder genomförs och hävdas snabbt och utan undantag i samtliga medlemsstater. För att säkerställa en tillfredsställande uppföljning av EU:s beslut om införande av restriktiva åtgärder, har ett särskilt rådsorgan inrättats med uppgift att utbyta erfarenheter och utarbeta bästa praxis för genomförande och tillämpning av restriktiva åtgärder. Arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser sammanträder regelbundet i sin särskilda konstellation för sanktioner (Relex/sanktioner), vid behov förstärkt med bland annat experter från huvudstäderna. Mandatet för konstellationen Relex/sanktioner är följande²⁹:

- Utbyta information och erfarenheter avseende genomförandet av specifika system med restriktiva åtgärder som införs av EU.
- Bidra till att utarbeta bästa praxis bland medlemsstaterna vid genomförandet av restriktiva åtgärder.
- Samla in all tillgänglig information om fall där stater, personer och enheter som är mål för EU:s restriktiva åtgärder påstås kringgå åtgärderna och andra system för internationella sanktioner av intresse för EU.
- Utbyta information och erfarenheter om genomförandet av internationella system för sanktioner av intresse för EU, vid behov även med tredje land och internationella organisationer.
- Hjälpa till att bedöma resultaten och svårigheterna vid genomförandet av system för restriktiva åtgärder.

²⁹ Mandatet för Relex/sanktioner anges i dok. 5603/04.

- Utbyta information om hur man på olika sätt kan garantera att system för restriktiva åtgärder, inklusive de humanitära åtgärder de innehåller, förvaltas effektivt.
- Behandla alla relevanta tekniska frågor som rör genomförandet av EU:s restriktiva åtgärder.

Konstellationen Relex/sanktioner har bland annat fastställt EU:s bästa metoder för effektivt genomförande av finansiella restriktiva åtgärder³⁰.

95. Såväl i de rättsliga instrumenten inom Gusp som i EG-förordningarna bör det föreskrivas om regelbunden avrapportering om de genomförandebestämmelser och de genomförandeåtgärder som införs i medlemsstaterna och som behövs för att tillämpa de restriktiva åtgärderna. Övervakning på EU-nivå bör möjliggöra en konsekventare bedömning av huruvida de restriktiva åtgärderna har de effekter som behövs för att de ska vara effektiva. Detta är av avgörande betydelse om det rör sig om autonoma åtgärder, eftersom bedömningen ligger till grund för beslut om behovet av förbättring av lagtexter och i viss mån för beslut om lämpligheten av att fortsätta med åtgärderna.

³⁰ Dok. 8666/1/08 REV 1.

Rekommendationer till arbetsmetoder för EU:s autonoma sanktioner

Restriktiva åtgärder mot tredjeländer, enskilda individer eller enheter är ett mycket viktigt utrikespolitiskt verktyg i EU:s arbete med att uppfylla sina mål i enlighet med principerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Rent allmänt inför EU restriktiva åtgärder för att det land, den landsdel, den regering, de enheter eller de enskilda personer som åtgärden är riktad mot ska ändra sin politik eller verksamhet. De är förebyggande, icke-bestrafande instrument och avsedda att ge EU möjlighet att reagera snabbt på politiska utmaningar och händelseförlopp. Sanktioner bör användas som en del i en integrerad, övergripande politik som inbegriper politisk dialog, kompletterade insatser och andra instrument. EU och dess medlemsstater bör aktivt och systematiskt lämna information om EU:s sanktioner, bland annat till det land som sanktionerna är riktade mot och till landets befolkning.

Åtgärderna bör riktas mot politiken och medlen för att föra den samt mot dem som har konstaterats vara ansvariga för den politik eller de åtgärder som har föranlett EU:s beslut om att införa sanktioner. Sådana riktade åtgärder bör minimera de negativa följderna för dem som inte är ansvariga för sådan politik eller sådana åtgärder, särskilt den lokala civilbefolkningen eller laglig verksamhet i eller med det berörda landet. De politiska målen och kriterierna för de restriktiva åtgärderna bör definieras på ett tydligt sätt i rättsakterna. Detta skulle möjliggöra för EU att identifiera villkoren för att ändra eller upphäva sanktionerna. Typen av åtgärder kommer att variera beroende på målen och förväntad effektivitet vad gäller att uppnå målen under de särskilda omständigheterna, i linje med EU:s riktade och differentierade tillvägagångssätt.

Restriktiva åtgärder måste respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rättssäkerhet och rätten till ett effektivt rättsmedel i full överensstämmelse med EU-domstolarnas rättspraxis. Åtgärderna ska stå i proportion till målen.

Konsekvens i tolkningen och ett effektivt genomförande av de restriktiva åtgärderna är avgörande för att de på ett effektivt sätt ska kunna leda till att det eftersträvade politiska målet uppfylls.

Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) bör ha en nyckelroll i förberedelserna och översynen av systemen för sanktioner samt i samband med den kommunikationsverksamhet och uppsökande verksamhet som åtföljer sanktionerna och bör härvidlag samarbeta nära med medlemsstaterna, berörda EU-delegationer och kommissionen.

Förslag om restriktiva åtgärder

1. Förslag om restriktiva åtgärder, inbegripet förslag om upptagande i eller avförande från förteckningar med avseende på EU:s landsspecifika autonoma sanktioner, bör lämnas in av medlemsstaterna eller utrikestjänsten. Förslagen bör ingå i den bredare politiska strategi som rådet enas om. I princip bör dessa distribueras genom Coreu-nätet, med lämplig säkerhetsklassning.
2. Förslagets politiska aspekter och bredare parametrar bör därefter diskuteras i den relevanta regionala arbetsgruppen med stöd från sanktionsexperter från utrikestjänsten och experter från kommissionen och rådets juridiska avdelning. I lämpliga fall kommer kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik att diskutera förslagen och ge de berörda arbetsgrupperna politisk vägledning, särskilt vad gäller typen av de åtgärder som valts ut för ytterligare behandling.
3. Beskickningscheferna i det/de berörda landet/länderna kommer att bjudas in för att i lämpliga fall komma med råd beträffande förslag om restriktiva åtgärder eller om uppförande av ytterligare personer och enheter på förteckningen. Kommissionens avdelningar kommer likaså att bjudas in att i lämpliga fall lämna råd om särskilda åtgärder som skulle omfattas av unionens behörighet.
4. Samtliga rättsliga, tekniska och horisontella aspekter av de föreslagna restriktiva åtgärderna bör diskuteras i Relex. Förslagen till rådets beslut om införande av de restriktiva åtgärderna och till rådets förordning om fastställande av de särskilda åtgärder som omfattas av unionens behörighet kommer att läggas fram för diskussion i Relex, av utrikestjänsten respektive kommissionen. De två rättsakterna bör helst överlämnas till Coreper och formellt antas av rådet samtidigt, eller med minsta möjliga tidsfördröjning mellan de båda instrumenten.

Förslag om upptagande

Kännetecken

5. Förslag om upptagande i autonoma förteckningar bör vara klara och otvetydiga. De ska i synnerhet syfta till att innefatta tillräckliga uppgifter (kännetecken) för att beslutet om upptagande i förteckningen, när det väl har börjat gälla, kan tillämpas i praktiken av ekonomiska aktörer och nationella myndigheter (till exempel banker och konsulat). Information som gör det möjligt att identifiera personer/enheter är också av avgörande betydelse för att kunna säkerställa att restriktiva åtgärder inte påverkar icke utpekade personer och enheter. När det gäller fysiska personer ska syftet med informationen vara att säkerställa i synnerhet namn (om möjligt också på originalspråket och med lämplig translitterering), inbegripet alias, födelsedatum och födelseort, nationalitet, pass- och ID-kortsnummer, kön, adress (om uppgift finns om denna) samt befattning eller yrke. När det gäller grupper, juridiska personer eller enheter är målet att informationen ska bestå av namn, plats och datum för registrering samt registreringsnummer och driftsställe. Datum för uppförandet på förteckningen bör också anges. En mall bifogas.
6. Ansvar för att tillhandahålla sådana kännetecken ligger främst på dem som lämnar in förslaget. Andra delegationer bör medverka i denna process. Bidrag från beskickningscheferna i det berörda landet/de berörda länderna kommer att begäras, när så är lämpligt.

Skäl till upptagande i förteckningen

7. Förslag om upptagande i autonoma förteckningar bör innefatta individuella och specifika skäl för varje upptagande i förteckningen. Syftet med skälen är att så konkret som möjligt ange av vilka skäl rådet, genom att utöva sina diskretionära befogenheter, anser att personen, gruppen eller enheten omfattas av de kriterier för upptagande som fastställs i den relevanta rättsakten, med beaktande av målen för åtgärderna enligt dess inledande punkter.
8. Ansvar för att förelägga sådana skäl ligger framför allt på dem som lämnar in förslaget. Andra delegationer bör medverka i denna process. Bidrag från beskickningscheferna i det berörda landet/de berörda länderna kommer att begäras, när så är lämpligt.

9. Skälen för upptagande i förteckningen kommer att slutgranskas av arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser på grundval av de punkter som diskuterats i den regionala arbetsgruppen. Vid behov kan arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser begära ytterligare information från den regionala arbetsgruppen för att se till att upptagandet på förteckningen är rättsligt korrekt och vederbörligen motiverat.
10. I princip bör dessa skäl anges i en separat spalt i bilagan till den rättsakt som innehåller förteckningen över de personer, grupper och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder. Eftersom denna rättsakt kommer att offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning bör dessa skäl vara sådana att de kan göras offentliga. I undantagsfall, när det anses att skälen för upptagande i förteckningen av integritets- och säkerhetshänsyn inte lämpar sig för offentliggörande, kommer skälen att behöva meddelas den berörda personen, gruppen eller enheten separat.

Delgivning av upptagande i förteckningen

11. Delgivningen av beslutet och skälen som berättigar upptagandet i förteckningen ska i lämpliga fall ske brevlades eller genom offentliggörande av ett meddelande i Europeiska unionens officiella tidning (C-serien) samma dag som dagen för offentliggörandet av rättsakten i fråga, med angivelse om att rådet på begäran kommer att översända skälen för upptagandet i förteckningen. En meddelandemall bifogas. Genom meddelandet kommer de berörda personerna, grupperna och enheterna att informeras om sin rätt att lämna synpunkter och begära en översyn av rådets beslut samt om deras rätt att överklaga rådets beslut till tribunalen i enlighet med de relevanta bestämmelserna i EU:s fördrag.

Överläggningar i arbetsgruppen

12. Om det är nödvändigt kan den behöriga arbetsgruppen förstärkas med sakkunniga från andra av rådets arbetsgrupper.
13. Arbetsgruppens överläggningar är konfidentiella. Detta är av särskild vikt i sådana fall där de restriktiva åtgärderna skulle innebära frysning av tillgångar. Lämpliga åtgärder bör vidtas för att säkerställa konfidentialitet under överläggningarna, särskilt när det gäller distributionen av förslag.

14. Ordföranden i den berörda arbetsgruppen kommer att anordna möten om och när detta är nödvändigt. Efter det att diskussioner ägt rum i arbetsgruppen kan ordföranden begära godkännande av förslagen om upptagande i eller avförande från förteckningar genom förenklat skriftligt förfarande på arbetsgruppsnivå. Delegationerna bör ges tillräckligt med tid för att granska förslagen innan de diskuteras, med beaktande av överenskomna politiska prioriteringar som kan påverka tidsplanen för ett förslag. Rättsakter som avser brådskande ärenden kan antas genom skriftligt förfarande.

Översyn av åtgärderna

15. Översyn av EU:s autonoma sanktioner eller EU-kompletteringar av FN-sanktioner bör genomföras med regelbundna mellanrum och i överensstämmelse med bestämmelserna i de ifrågavarande rättsakterna. Regelbundna utvärderingar av system för sanktioner utförda av den berörda arbetsgruppen och arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser, som bistås av utrikestjänsten, kommissionen och beskickningschefer, bör möjliggöra en anpassning av åtgärderna, enligt behov, om det sker en utveckling med avseende på de angivna målen och åtgärdernas effektivitet i detta hänseende.
16. Enhetlighet och konsekvens i tolkningen och ett effektivt genomförande av de restriktiva åtgärderna är avgörande för att de ska vara effektiva och de eftersträlvade politiska målen ska kunna uppfyllas. Medlemsstaterna ska underrätta varandra om de åtgärder som vidtas enligt de relevanta rättsakterna och lämna varandra relevanta upplysningar som de förfogar över med anknytning till dessa akter, särskilt upplysningar om överträdelse, problem när det gäller efterlevnaden av lagstiftningen samt domar i nationella domstolar. Uppgifter om konton och frysta belopp bör också lämnas i enlighet med de relevanta rättsliga kraven. Medlemsstaterna ska dessutom meddela varandra om eventuella undantag som beviljas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i rättsakterna. Kommissionen och utrikestjänsten bör delta fullt ut i denna process. Rådets juridiska avdelning bör informera den berörda arbetsgruppen och arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser om eventuella domar i EU-domstolarna.
17. Forumet inom konstellationen Relex/sanktioner och det informella sanktionsforumet bör användas av medlemsstaterna och deras experter för att behandla tolknings- och genomförandefrågor.

Behandling av ansökningar om avförande från förteckningen

18. Individuella ansökningar om avförande från förteckningen bör, så snart de inkommer, hanteras i enlighet med det tillämpliga rättsliga instrumentet och EU:s bästa praxis för effektivt genomförande av restriktiva åtgärder³¹.
19. Ansökningar om avförande från förteckningar ska sändas till rådets generalsekretariat. Synpunkter eller ansökningar om omprövning av upptagande i en förteckning ska tillsammans med styrkande handlingar översändas skriftligen till Europeiska unionens råd i enlighet med den översynsprocess som föreskrivs i det relevanta sanktionssystemet och såsom förklarats i det medföljande meddelande som offentliggjordes i EUT eller delgivningsbrevet där adressen anges.
20. Rådets sekretariat kommer, när det mottar sådana ansökningar, att vidarebefordra dem till den behöriga regionala arbetsgruppen för övervägande på grundval av en preliminär analys av utrikestjänsten och rådets juridiska avdelning. De rättsliga, tekniska och horisontella aspekterna av ansökningarna om avförande från förteckningar samt EU:s svar kommer att diskuteras i arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser.

Kontaktskapande verksamhet och kommunikation

21. Det råder ett direkt samband mellan effektiviteten hos restriktiva åtgärder och tredjeländers antagande av liknande åtgärder. I princip är det därför att föredra att sanktioner antas inom ramen för FN. Om detta inte är möjligt bör målet vara att få så stor del av det internationella samfundet som möjligt att utöva påtryckningar på det utpekade landet.

³¹ Punkt 17 i dok. 8666/1/08.

22. EU bör, när det antar autonoma sanktioner, genom kontaktskapande verksamhet aktivt eftersträva samarbete och om möjligt ett antagande av liknande åtgärder i relevanta tredjeländer i syfte att minimera ersättningseffekterna och stärka de restriktiva åtgärdernas verkan. I synnerhet kandidatländer bör systematiskt uppmanas att anpassa sig till de åtgärder som införs av EU. Dessutom bör frågan om en enhetlig och konsekvent tolkning och ett effektivt genomförande av FN:s system för sanktioner regelbundet tas upp i de samråd som förs med nyckelpartner. EU:s delegationer bör delta fullt ut i denna process.
23. EU och dess medlemsstater bör aktivt och systematiskt informera om EU:s sanktioner för att ge dem synlighet och undvika eventuella missuppfattningar särskilt hos den lokala civilbefolkningen. Genom denna informationsverksamhet säkerställer man också att åtgärderna får största möjliga politiska effekt. Gemensamma budskap bör diskuteras i den berörda geografiska arbetsgruppen i samråd med arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser när det gäller åtgärdernas rättsliga, tekniska och övergripande konsekvenser.

**Mallar som är avsedda att användas som modell för förteckningar över personer, grupper
och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder**

A. Mall som är avsedd att användas som modell för förteckningar över personer som är föremål
för restriktiva åtgärder

Efternamn, förnamn (om möjligt också på originalspråket och med lämplig translitterering):

Alias:

Födelsedatum:

Födelseort (stad, land):

Nationalitet:

Pass-/ID-nummer (inklusive utfärdande land samt datum och plats för utfärdandet):

Kön:

Adress (gatunamn, gatunummer, postnummer, stad, land):

Befattning eller yrke:

Övrig information (t.ex. faderns och moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller
faxnummer):

B. Mall som är avsedd att användas som modell för förteckningar över grupper och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder

Namn:

Registreringsort:

Registreringsdatum:

Registreringsnummer:

Huvudsakligt verksamhetsställe:

Övrig information:

MEDDELANDEMALL

Europeiska unionens råd

De personer, enheter och organ som förtecknas i bilagan till rådets beslut [*nummer*] av den [*datum*] uppmärksammas på följande information³².

Europeiska unionens råd har beslutat att de personer, enheter och organ som har upptagits i den ovan nämnda förteckningen uppfyller kriterierna i artikel ... i rådets förordning (EG) xxxx/200x av den dd mm år om ...³³, och de har följaktligen genom beslutet ovan förts in i bilaga XX till den förordningen. I förordningen föreskrivs bland annat att alla penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör de berörda personerna, enheterna eller organen ska frysas samt att inga penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser får göras tillgängliga för dem, vare sig direkt eller indirekt.

De berörda personerna, enheterna och organen uppmärksammas på möjligheten att vända sig till de behöriga myndigheter i medlemsstaten/medlemsstaterna som anges på webbplatserna i bilaga XX till förordningen med en ansökan om tillstånd att få använda frysta penningmedel för grundläggande behov eller särskilda betalningar (se artiklarna XX i förordningen).

De berörda personerna, enheterna eller organen får inkomma med en ansökan, tillsammans med styrkande handlingar, till rådet om att beslutet att föra upp dem på den ovannämnda förteckningen ska omprövas.

³² EUT L ...

³³ EUT L ...

Ansökningar ska sändas till följande adress: Europeiska unionens råd, Generalsekretariatet, GD C samordningsenheten, Rue de la Loi/Wetstraat 175, 1048 Bruxelles/Brussel.

De berörda personerna och enheterna uppmärksammas också på möjligheten att väcka talan mot rådets beslut vid Europeiska unionens tribunal i enlighet med villkoren i artiklarna 275 andra stycket och 263 fjärde och sjätte styckena i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Förteckning över utrustning som kan användas för internt förtryck

Utrustning som kan användas för internt förtryck enligt artikel (X)

1. Handeldvapen samt ammunition och tillbehör till dessa, enligt följande:
 - 1.1 Handeldvapen som inte omfattas av ML 1 och ML 2 i EU:s gemensamma militära förteckning.
 - 1.2 Ammunition särskilt utformad för handeldvapen enligt punkt 1.1 samt särskilt utformade komponenter för dessa.
 - 1.3 Vapensikten som inte omfattas av EU:s gemensamma militära förteckning.
2. Bomber och granater som inte omfattas av EU:s gemensamma militära förteckning.
3. Följande fordon:
 - 3.1 Fordon utrustade med vattenkanon, särskilt utformade eller anpassade för kravallbekämpning.
 - 3.2 Fordon särskilt konstruerade eller anpassade för att elektrifieras i syfte att stöta bort angripare.
 - 3.3 Fordon särskilt konstruerade eller anpassade för att avlägsna barrikader, inklusive skottsäker byggnadsutrustning.

- 3.4 Fordon särskilt konstruerade för transport eller förflyttning av fångar och/eller frihetsberövade.
- 3.5 Fordon särskilt konstruerade för utplacering av rörliga hinder.
- 3.6 Delar till fordon enligt punkterna 3.1–3.5, särskilt utformade för kravallbekämpning.

Anm. 1: Denna punkt omfattar inte fordon särskilt utformade för brandbekämpning.

Anm. 2: Vid tillämpning av punkt 3.5 ska släpvagnar jämföras med fordon.

4. Explosiva ämnen och utrustning för dessa enligt följande:

- 4.1 Utrustning och anordningar som är särskilt konstruerade för att utlösa explosioner på elektrisk eller annan väg, däribland tändsatser, detonatorer, tändanordningar, tillsatser och snabbstubin samt för detta ändamål särskilt konstruerade komponenter till denna, utom följande: Utrustning och anordningar som är särskilt konstruerade för en specifik kommersiell användning som innebär igångsättning eller manövrering, med hjälp av sprängämnen, av annan utrustning eller andra anordningar vars funktion inte är att utlösa explosioner (t.ex. pumpar för krockkuddar i bilar och elektriska stoppanordningar för sprinklerutlösare).
- 4.2 Sprängladdningar med linjär verkan som inte omfattas av EU:s gemensamma militära förteckning.
- 4.3 Andra sprängämnen som inte omfattas av EU:s gemensamma militära förteckning samt ämnen som har samband med dessa enligt följande:
 - a) Amatol.
 - b) Nitrocellulosa (som innehåller mer än 12,5 % kväve).
 - c) Nitroglykol.
 - d) Pentyl (PETN).
 - e) Pikrylklorid.
 - f) 2,4,6-trotyl (TNT).

5. Skyddsutrustning som inte omfattas av ML 13 i EU:s gemensamma militära förteckning enligt följande:

5.1 Skyddsvästar, skottsäkra och/eller med skydd mot stickvapen.

5.2 Skott- och/eller splittersäkra hjälmar, kravallpolishjälmar, kravallpolis-sköldar och skottsäkra sköldar.

Anm.: Denna punkt omfattar inte

– utrustning särskilt utformad för idrottsutövande,

– utrustning särskilt utformad för arbetarskydd.

6. Simulatorer, som inte omfattas av ML 14 i EU:s gemensamma militära förteckning, för utbildning i användningen av handeldvapen, samt för detta ändamål särskilt utformad programvara.

7. Utrustning för nattseende och termisk avbildning samt bildförstärkarrör som inte omfattas av EU:s gemensamma militära förteckning.

8. Skärande taggtråd.

9. Militärknivar, stridsknivar och bajonetter med blad som är längre än 10 cm.

10. Utrustning särskilt avsedd för tillverkning av de artiklar som tas upp i denna förteckning.

11. Teknik särskilt avsedd för utveckling, tillverkning eller användning av de artiklar som tas upp i denna förteckning.